

פרשת יתרו

כי לא יראני

"**ךדובכ תא אנ ינארה**" - ךרבתי 'המ שקבמ םיאבנה תובא יבא, ה"ע וניבר השמ רשאכש: שרדמב **כתוב אלו הארמו וב רבדא הפ לא הפ**" הוא מקבל תשובה שלילית. משה רבינו, האיש היחיד שנאמר עליו לקתנ הזה םלשה םדאה **בחידת**" "**ודיבר ה' עם משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו**" דעל ומש חבתשי ה"בקה רמולכ "**יחו םדאה ינארי אל יכ ינפ תא תוארל לכות אל**" בתשובה שלילית - נימק לו גם את הסיבה. אומר המדרש: 'בחייהם אינם רואים אבל רואים הם בשעת מיתתן' אדם בחייו לא יכול לראות את ה' כי יש מגבלה, אבל במותם רואים אותו, לאחר שכבר האדם אינו על האדמות ויכול לראות את ה'. קראנו בשבת שעברה את פרשת בשלח, כתוב שם פסוק שמעורר פליאה עצומה כתוב שם לכ, לארשי ויהו: שרדמה רמוא "**ילא הז**" םילימה שוריפ המ "**ונממוראו יבא יהולא והונאו ילא הז**" - אחד ואחד מראים באצבע ואומרים "זה אלי". לכן זה לא כל כך מובן, איך משה רבינו לא יכול היה לראות את ה' והם כן.

